

ikke tages hensyn til provenutabet ved forhøjelsen af medlemsbidrag og arbejdsgiverbidrag.

Forhøjelsen af såvel arbejdsgiver- som medlemsbidrag vil først optræde på finansloven det følgende år, hvilket udelukkende skyldes den oprævningsmetode der anvendes.

Indførelsen af efterlønsordningen vil betyde en udvidelse af det offentlige administration inden for arbejdsløshedsforsikringen. Der må derfor påregnes en personaleforøgelse i arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet og ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen til varetagelse af denne administration, som navnlig vil omfatte tilsynsfunktioner, behandling af klagesager og regeludstedelse.

Det anslås, at der vil blive et samlet behov for ansættelse af nogle akademiske medarbejdere og et antal kontorfunktionærer.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

I lighed med, hvad der gælder for udbetaling af dagpenge, foreslås det, at arbejdsløsheds-kassens vedtægt skal indeholde regler om den dokumentation, der skal foreligge, før der kan ske udbetaling af efterløn.

Til nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at ret til efterløn foreslås gjort betinget af medlemskab af en arbejdsløshedskasse, jfr. forslaget til § 75 b, stk. 1.

Til nr. 3 og 4.

Det foreslås, at der for medlemmer over 60 år i forbindelse med indførelse af efterlønsordningen sker en tilbagevenden til hovedreglen i lovens § 55 om 26 ugers beskæftigelse inden for de sidste 3 år som betingelse for ret til dagpenge.

Til nr. 5 (kapitel 11 a).

Det er fundet bedst stemmende med lovens opbygning at foreslå de særlige bestemmelser om efterløn indføjet i loven som et nyt kapitel 11 a.

Til § 75 a.

I overensstemmelse med ordningens karakter af frivillighed foreslås det, at efterløn ydes efter begæring, og det præciseres, at såvel medlemmer i beskæftigelse som ledige medlemmer kan overgå til efterløn.

Til § 75 b.

Bestemmelserne angiver, hvilke betingelser der skal være opfyldt både for at få tillagt efterløn og for at bevare retten til efterløn. Adgangen til at bevare ret til efterløn er yderligere betinget af bestemmelserne i § 75 c. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 75 c.

Til stk. 1.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at de nærmere regler om den foreslåede adgang til arbejde i efterlønsperioden i indtil 200 timer om året fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 1 g.

Til stk. 2.

Efter dagpengeloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 66 af 21. februar 1978, ydes dagpenge som erstatning for tab af lønindtægt og anden erhvervsindtægt i tilfælde af uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Personer, der modtager efterløn, vil således ikke på grundlag af efterlønnen have ret til sygedagpenge.

I det omfang en efterlønsmodtager benytter sin adgang til at tage beskæftigelse i efterlønsperioden, og der derved etableres et lønmodtagerforhold, vil efterlønsmodtageren blive omfattet af sygedagpengereglerne.

For at undgå, at en efterlønsmodtager ved en stadig skiftet mellem arbejdsperioder og sygedagpengeperioder skulle kunne opnå en samlet højere indtægt end efterlønsmodtageren, der alene supplerer efterlønnen med 5 ugers arbejdsindtægt, foreslås det, at sygedagpengeperioder sidestilles med arbejdsperioder ved optællingen af 5 ugers perioden, og at sygedagpengeperioder pr. uge indgår med et timetal, svarende til det gennemsnitlige ugentlige antal arbejdstimer i den periode, der danner grundlag for fastsættelsen af dagpenge efter dagpengeloven.

Efter dagpengelovens § 3, stk. 1, opnås som hovedregel ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i 5 uger på grundlag af 40 timers beskæftigelse inden for de sidste 4 uger.

Da efterlønsmodtageren må arbejde maksimalt 5 uger og derfor ikke lider noget indtægtstab efter forløbet af de 5 uger, vil efterlønsmodtageren ikke kunne få sygedagpenge, hverken fra arbejdsgiveren eller fra det offentlige, ud over den periode, i hvil-